

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyfelem, [REDACTED] jogi képviselője - a korábbi esaton megnevezés alapján - eljárva a IV/1387-1/2016. ügyiratszámú felhívásra tekintettel az alábbi

alkotmányjogi panasz indítvány kiegészítést

terjesztem elő.

Előzmények:

A tisztelt Alkotmánybíróság IV/1387-1/2016. ügyiratszámú tájékoztatásában arra hívott fel, hogy jelöljem meg, az indítványozó mely Alaptörvényben biztosított jogát sértette meg a bírói döntés, és ennek megfelelően egészítsem ki az alkotmányjogi panaszindítványom indokolását.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyiratszám:	IV/1387-2/2016
Érkezett:	2016 OKT 10.
Példány:	2
Melléklet:	0
Kezelőiroda:	[Signature]

A felhívásban foglaltakra hivatkozással kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.III.38.048/2015/5. számú, 2016. március 29. napján kelt ítéletének alaptörvényellenességét, és semmisítse meg azt tekintettel arra, hogy sérti Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (1), valamint XXIV. cikk (1) bekezdéseit!

INDOKOLÁS

I. Az Alaptörvényben biztosított jogok:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése kimondja, hogy „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.*”

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése kimondja továbbá, hogy „*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.* A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

II. További releváns jogszabályi rendelkezések:

24/2005 (IV. 21.) GKM rendelet a közúti járművezetők és a közúti közlekedési szakemberek képzésének és vizsgáztatásának részletes szabályairól (a továbbiakban: GKM rendelet)

15.§ (6) : „*A közlekedési hatóság érvényteleníti azt a vizsgát, amelyet a vizsgázó a közlekedési hatóság félrevezetésével, hamis adatok közlésével, jogszabályban meghatározott feltételek hiányában vagy a vizsgáztatás szabályainak megsértésével tett le. Amennyiben a vizsgaigazolást a közlekedési hatóság már kiadta, a vizsga érvénytelenítéséről szóló jogerős határozatot az ügyfél*

lakóhelye szerinti fővárosi és megyei kormányhivatal járási (fővárosi kerületi) hivatalának szervezeti egységként működő okmányirodának (a továbbiakban: okmányiroda) is meg kell küldeni.”

326/2011. (XII. 28.) Kormányrendelet a közúti közlekedési igazgatási feladatokról, a közúti közlekedési okmányok kiadásáról és visszavonásáról (a továbbiakban: kormányrendelet)

„16. § (1) Járművezetésre jogosító okmányt a közlekedési igazgatási hatóság nem adhat annak, aki járművezetésre közlekedésbiztonsági szempontból alkalmatlan. E rendelet alkalmazásában közlekedésbiztonsági szempontból járművezetésre alkalmatlannak kell tekinteni azt a személyt, a) akit a bíróság vagy a szabálysértési hatóság a járművezetéstől jogerősen eltiltott, a határozatban meghatározott ideig, kivéve a 37. §-ban szabályozott eseteket, c) akinek a vezetési jogosultsága szünetelését a hatóság jogerős és végrehajtható határozatával elrendelte, annak időtartama alatt,”

Pp. 221. § (1):

„Az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte.”

Pp. 339/A §:

„A bíróság a közigazgatási határozatot - jogszabály eltérő rendelkezése hiányában - a meghozatalakor alkalmazandó jogszabályok és fennálló tények alapján vizsgálja felül.”

Pp. 339/B. §:

„Mérlegelési jogkörben hozott közigazgatási határozat akkor tekintendő jogszerűnek, ha a közigazgatási szerv a tényállást kellő mértékben feltárta, az eljárási szabályokat betartotta, a mérlegelés szempontjai megállapíthatóak, és a határozat indokolásából a bizonyítékok mérlegelésének okszerűsége kitűnik.”

Pp. 336/A. § (2):

„Ha a közigazgatási eljárás hivatalból indult, vagy a közigazgatási szerv a tényállás-megállapítási kötelezettségének nem tett eleget, a közigazgatási szerv köteles a határozata (a szakhatóság az állásfoglalása) alapjául szolgáló tényállás valóságának bizonyítására, ha azt a felperes vitatja.”

Általánosságban megállapítható, hogy a tisztességes tárgyaláshoz való jog tartalma magába foglalja azt a követelményt is, hogy a bíróságnak a döntés alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel kell bemutatni. A döntéshez kapcsolódó indokolási kötelezettséget a Pp. fentiekben idézett 221 §, 339/A, 339/B. rendelkezései tartalmazzák. Álláspontom szerint a Kúria ítéletének indokolása releváns kérdések vonatkozásában hiányos, így a tisztességes tárgyalás és az ügyek tisztességes módon való intézése követelményének megsértésével állunk szemben.

III. Jogi indokolás

Álláspontom szerint az alaptörvény-ellenességet a következő tényezők és összefüggések támasztják alá.

Az indítványozónak az alkotmányjogi panasz indítvány 10. mellékleteként csatolt jelentkezési lap

6. pontjában tett nyilatkozata képezte alapját a hatósági, valamint a bírósági döntéseknek, mely szerint vezetői engedélyét a hatóság nem vonta vissza. E körben a Kúria ítéletének 14. pontjában a következőt rögzíti: „ *A fentiekhez képest nincs annak jelentősége, hogy a vezetői engedély visszavonásával német bíróság, vagy más hatóság rendelkezett, mert jelen esetben a német bíróságot hatóságnak kell tekinteni*”.

A Kúria megállapításával ellentétben a kormányrendelet fentiekben idézett 16. § (1) c) pontja kimondja, hogy közlekedésbiztonsági szempontból azt a személyt kell alkalmatlannak tekinteni, akinek hatóság rendelte el a vezetési jogosultsága szünetelését, és kizárólag meghatározott időtartam alatt. A kormányrendelet tehát kifejezetten megjelöli, hogy kit kell alkalmatlannak tekinteni közlekedésbiztonsági szempontból, és milyen szerv, milyen döntése szolgálhat a közlekedésbiztonsági szempontból való alkalmatlanság alapjául.

Amennyiben a Kúria azt állítja, hogy a bíróságot hatóságnak kell tekinteni, és emiatt az indítványozó hamis nyilatkozatot tett, mellyel félrevezette a hatóságot, ez a döntésének olyan lényeges része, melyet kellő alaposággal meg kell indokolni, és számot kell róla adni. Erre azonban nem került sor.

A Kúria megállapítása szemben áll az egészséges emberi gondolkodás szabályaival arra tekintettel, hogy a tézist megfordítva azt is kimondhatta volna, hogy a bíróságot nem kell hatóságnak tekinteni. Tehát álláspontom szerint nem követhető a logika, amely alapján a Kúria erre a következtetésre jutott. Így ítélete nélkülözi az indokolást és önkényes.

A Kúria ítéletében a határozat jogszerűségét azzal is indokolja, hogy kimondja, indítványozó félrevezette a hatóságot.

E körben előadom, hogy a GKM rendelet által használt „félrevezetés” fogalmilag a következő követelményeket feltételezi:

- a) A nyilatkozat megtételekor objektíve hamis adatközlést kellett volna megvalósítania,
- b) Az indítványozó tudatának az adatközléskor át kellett volna fognia, hogy a nyilatkozata nem felel meg a valóságnak,
- c) Indítványozónak a hatóság megtévesztése céljával kellett volna megtennie a vezetői engedélyével kapcsolatos hamis nyilatkozatot, és
- d) abból az okból kellett volna félrevezetnie a hatóságot, hogy őt a hatóság vizsgára tudja bocsátani.

a)
Indítványozó a jelentkezési lap 6. pontjában tett nyilatkozatával nem tévesztette meg objektíve a hatóságot, mert nem hatóság, hanem egy német bíróság vonta vissza a vezetői engedélyt. A hatóság által rendelkezésre bocsátott jelentkezési lap különbséget tesz bíróság, hatóság és rendőrség között (szabálysértési hatóság). A német bíróságról éppen annyira nem állítható, hogy hatóság, mint ahogy a magyar bíróságról sem.

Az ítélet 14. pontban foglalt rendelkezése, mely szerint „...*nincs annak jelentősége, hogy a vezetői engedély visszavonásával német bíróság, vagy más hatóság rendelkezett, mert jelen esetben a német bíróságot hatóságnak kell tekinteni, és ezt a bíróság helyesen állapította meg*” nem megalapozott indokolás, ekként követhetetlen. A józan gondolkodás kívánalma szerint a bíróságot nem lehet hatóságnak tekinteni. A mindennapi nyelvhasználat is különbséget tesz bíróság és hatóság között.

b)
Indítványozó tudata az adatközléskor nem fogta át, hogy hamis adatot közöl és nem is kellett tudnia, hogy hamis adatközlést valósít meg. Indítványozó nem tudta, és nem is tudhatta, hogy ha

német bíróság vonta vissza a vezetői engedélyét, akkor a jelentkezési lap 6. pontját - mely szerint „vezetői engedélyemet hatóság visszavonta” - „igen”-el kellene megválaszolni.

Az indítványozó tudta, hogy a vezetői engedélyét német bíróság vonta vissza, azonban a nyolc hónap határozott időtartamú korlátozás, amely alatt nem szerezhethet vezetői engedélyt, már régen lejárt a járművezetői engedély megszerzésére irányuló jelentkezési lap aláírásakor, ekként a magyar járművezetői vizsgákra engedés tekintetében semmilyen relevanciával nem bírtak.

c)d)

A hatóság nem arra tekintettel érvénytelenítette a vizsgákat, hogy nem tudott arról a körülményről, mely szerint indítványozó német vezetői engedélye német bíróság által korábban visszavonásra került. Az indítványozó akkor is jogosult lenne a magyar vezetői engedély megszerzéséhez szükséges vizsgák letételére, ha a 6. pontban azt nyilatkozta volna, hogy a vezetői engedélyét német hatóság visszavonta. A hatóságnak ilyen nyilatkozat mellett arra teintettel is engedélyeznie kellett volna a járművezetői vizsgák letételét. Magyarországon egy korábban visszavont német vezetői engedély nem akadályozza annak, hogy sikeres magyar járművezetői engedély megszerzésére irányuló vizsgák letételét követően ismét vezetői engedélyt szerezzen.

Tekintettel arra, hogy az indítványozó vezetői engedélyét nem hatóság vonta vissza, a félrevezetés megítélése és így a határozat jogszerűsége szempontjából releváns, hogy a Kúria mivel indokolja, hogy a bíróságot hatóságnak kell tekintetni. Indítványozó ugyanis a valóságnak megfelelően nyilatkozta, hogy hatóság nem vonta vissza a vezetői engedélyét. Olyan kérdés pedig nem szerepelt a nyilatkozatok között, mely a bírósági visszavonásra irányult volna. A jelentkezési lap más kérdései kifejezetten különbséget tesznek bíróság és hatóság között, ekként álláspontom szerint nem kellett indítványozónak arra a következtetésre jutnia, hogy a 6. pontban tett nyilatkozata a bírósági visszavonásra is vonatkozik, ha az csak a hatóság kifejezést tartalmazza. Különösen nem várható el ez a jogi nyelvezetben járatlan laikus személytől. Erre tekintettel pedig félrevezetésről sem beszélhetünk, tekintettel arra, hogy a félrevezetés szándékos magatartás. Amennyiben a nyilatkozat tartalmát a bírósági határozatra is értenie kellett volna az indítványozónak, ezt kifejezetten tartalmaznia kellett volna a kérdésnek úgy, mint ahogy azt a nyilatkozati lap más kérdései is tartalmazzák. *(pl. a 2.: „A közúti járművezetéstől a bíróság, illetve szabálysértési hatóság jogerősen eltiltott”)*

Álláspontom szerint a tisztességes tárgyaláshoz való jog, és a tisztességes eljárás sérelme azzal is megvalósul, hogy a Kúria elmulasztotta megindokolni, hogy az indítványozó milyen okból vezette félre a hatóságot, és így milyen okból alapozza meg a határozat jogszerűségét kérelmező azon nyilatkozata, *„hogy a járművezetéstől a bíróság, illetve a szabálysértési hatóság jogerősen nem tiltotta el..”*

E körben rögzítem, hogy a Kormányrendelet 16. § (1) a) pontja kimondja, hogy közlekedésbiztonsági szempontból azt a személyt kell alkalmatlannak tekinteni, *„akit a bíróság vagy a szabálysértési hatóság a járművezetéstől jogerősen eltiltott, a határozatban meghatározott ideig, kivéve a 37. §-ban szabályozott eseteket,”*

Indítványozó az eltiltásra vonatkozó kérdéssel kapcsolatosan helyes választ adott, így nem sértette meg a Kormányrendelet 16. § (1) a) pontját. Ezzel az állítással ellentétes tény, adat, bizonyíték az ügyben sem áll rendelkezésre. Erre tekintettel az indítványozó az eltiltással kapcsolatos nyilatkozatával nem tévesztette meg a hatóságot, és erre alapítani nem lehet a határozat jogszerűségét sem. A kúriai ítélet indokolása is csak rögzíti, hogy indítványozó a fenti nyilatkozatot megtette, azonban nem tér ki arra, hogy az eltiltással kapcsolatosan milyen bizonyítékot vett irányadónak, és azt miként értékelte, valamint arra sem, hogy a nyilatkozat milyen okokra tekintettel támasztja alá a határozat jogszerűségét.

A hatóság az indítványozó járművezetéstől való eltiltásával kapcsolatban nem tett eleget a tényállás-feltárási kötelezettségének annak ellenére, hogy az ügy lényegére kiható, releváns tényállási elemről van szó. Az hogy a járművezetéstől eltiltás releváns kérdés, a Kúria is leszögezi az ítélet 9. pontjában.

Előadom továbbá, hogy az indítványozó a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtti eljárásban vitatta a közigazgatási hatóság álláspontját, mely szerint eltiltották a járművezetéstől. Bizonyítási indítvány került előterjesztésre, melynek keretében kérelmezte, hogy a bíróság hallgassa meg tanúként az eltiltással kapcsolatos körben az első- és a másodfokon eljáró közigazgatási szervek ügyintézőit és a határozatok aláírására jogosultjait.

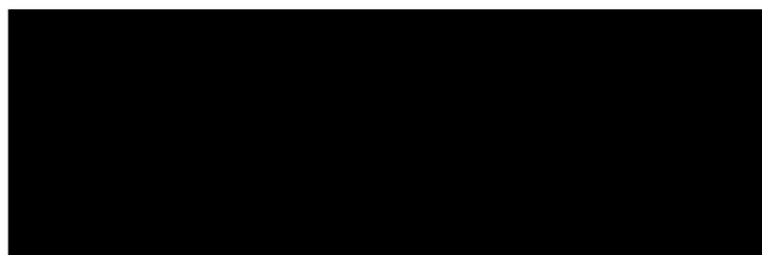
Az elsőfokú bíróság a tanúként való meghallgatást elutasította azon okból, hogy a „*tanúk vallomásától a közigazgatási határozatokban rögzítettekhez képest eltérő eredmény nem volt várható*”. Ennél bővebb indokolást azonban nem adott. Azzal, hogy a bíróság nem adott helyt a bizonyítási indítványoknak, kizárólagosan a hatósági álláspont érvényesülhetett, és sérült jogegyenlőség elve, így nem valósult meg az eljárásban azonos esélyekkel való részvétel.

A kifejtettek alapján megállapítható álláspontom szerint, hogy a Kúria nem a tisztességes eljáráshoz fűződő jog követelményének megfelelően alkalmazta a Pp. 221 §, 339/A, 339/B. foglalt, indokolási kötelezettségre vonatkozó szabályokat, az indokait nem adta elő részletesen arra vonatkozóan, hogy milyen okból tekinthető hatóságnak a bíróság, arra sem tért ki, hogy a hatóság félrevezetése milyen indokokra tekintettel valósult meg, továbbá a Pp. 336/A § (2) bekezdésében írt tényállás feltárási kötelezettségre irányadó szabályokat sem alkalmazta, ezáltal megsértette indítványozó Alaptörvény XXIV. cikk (1) és XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt alapjogait.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Kfv.III.38.048/2015/5. számú, 2016. március 29. napján kelt ítéletének alaptörvényellenességét, és semmisítse meg azt tekintettel arra, hogy sérti Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (1), valamint XXIV. cikk (1) bekezdéseit!

Budapest, 2016. október 05.

Tisztelettel:

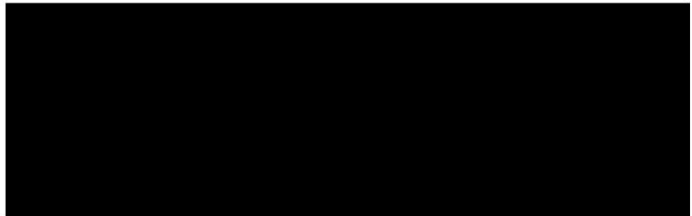
Tisztelt Alkotmánybíróság!
Cím: 1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

**alkotmányjogi panasz indítvány
kiegészítése**

indítványozónak

képviseli:

**a t. Budapest Környéki Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság előtt folyamatban volt
6.K.27.177/2015. számú peres eljárást követő
kúriai felülvizsgálati eljárás során hozott
Kfv.III.38.048/2015/5. számú ítélet ellen.**

Ügyszám: IV/1387-1/2016.